

Sundheds- og Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

25-11-2019
MKA/4101/00001

Svar på høring over udkast til ændring af bekendtgørelse om Lægemiddelstyrelsens midlertidige drift af apotek m.v.

Sundheds- og Ældreministeriet har den 28. oktober 2019 sendt udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om Lægemiddelstyrelsens midlertidige drift af apotek samt erstatning ved nedlæggelse af apotek m.v. i høring.

Den foreslåede ændring indebærer, at reglerne om midlertidig drift ikke finder anvendelse, hvis apoteket er under konkurs, og apoteket efter Lægemiddelstyrelsens vurdering ikke varetager et forsyningsmæssigt behov.

Det fremgår ikke nærmere af høringsmaterialet, hvad baggrunden eller begrundelsen for den foreslåede ændring er ud over, at ministeriet "vurderer at ved en apotekers konkurs skal Lægemiddelstyrelsen undlade at iværksætte midlertidig drift, når der ikke er et forsyningsmæssigt behov for at opretholde enheden."

Sundheds- og Ældreministeriet har på Danmarks Apotekerforenings forespørgsel oplyst, at der i tilfælde af et apoteks konkurs ikke vil blive udarbejdet en struktursag.

I stedet vil Lægemiddelstyrelsen i tilfælde af konkurs foretage en hurtig vurdering af det forsyningsmæssige behov ud fra kriterierne i lovbemærkningerne til lov nr. 580 af 4. maj 2015, om at befolkningen har en rimelig let adgang til køb af lægemidler, og at borgerne som udgangspunkt bør have adgang til en apoteksenhed, der kan ekspedere recepter, dvs. et apotek eller en apoteksfilial, inden for 15 km. fra bopælen. Dette gælder både, hvor der ikke er tvivl, og hvor der er tvivl om forsyningsmæssigt behov.

Apotekerforeningen lægger på den baggrund til grund, at bevillingen vil blive nedlagt straks, når Lægemiddelstyrelsen vurderer, at et apotek under konkurs ikke varetager et forsyningsmæssigt behov.

Danmarks Apotekerforening kan ikke støtte den foreslåede ændring.

Apotekerforeningen forstår forslaget således, at et apotek på baggrund af en hurtig vurdering vedrørende det forsyningsmæssige behov kan lukkes fra den ene dag til den anden. Det vil være til gene for kunderne.

Til eksempel kan kunder, der har bestilt dosispakket medicin på apoteket inden konkursen, komme i klemme, hvis medicinen ikke er afhentet inden konkursdekretets afsigelse. Apotekerforeningen går således ud fra, at en forslaget vil indebære, at denne medicin som følge af konkursen ikke kan udleveres til kunden. Kunden vil der-

for være henvist til bestilling på andet apotek med risiko for forsinkelse i behandlingen til følge. Det samme vil gælde for receptpligtige lægemidler bestilt til et håndkøbsudsalg eller medicinudleveringssted. Aftaler om levering til plejehjem og hjemmeplejen vil heller ikke kunne honoreres.

En iværksættelse af midlertidig drift vil skabe mulighed for, at der kan foretages en grundigere vurdering af, om der er grundlag for at opslå bevillingen alternativt påbyde den som filial eller for, at apoteket kan afvikles i god ro og orden, uden at det går ud over kunderne.

Apotekerforeningen skal på den baggrund opfordre til, at forslaget opgives.

Den foreslåede ændring må, som Apotekerforeningen har forstået det, føre til, at bevillingen nedlægges, når Lægemedelstyrelsen vurderer, at apoteket ikke varetager et forsyningsmæssigt behov.

Efter apotekerlovens § 70 yder staten hel eller delvis erstatning for det tab, en apoteker lider ved, at varelageret og inventaret ved salg indbringer mindre end ved salg til en efterfølgende apoteker.

Sundheds- og Ældreministeriet har imidlertid på Apotekerforeningens forespørgsel tilkendegivet, at der efter ministeriets vurdering ikke vil være mulighed for at søge om erstatning efter § 70, når Lægemedelstyrelsen vurderer, at et apotek ikke varetager et forsyningsmæssigt behov og er under konkurs. Dette begrundes med, at "staten ikke har noget ansvar for, at et apotek er gået konkurs, men at ansvaret må påhvile apotekeren. I modsætning til de tilfælde, hvor Lægemedelstyrelsen træffer afgørelse om, at et apotek skal nedlægges på baggrund af en struktursag."

Apotekerforeningen er uforstående overfor denne sondring, som ikke er beskrevet hverken i apotekerlovens § 70 eller bekendtgørelsen om Lægemedelstyrelsens midlertidige drift og erstatning ved nedlæggelse. Undtagelserne til udgangspunktet om erstatning ved nedlæggelse vedrører alene frivilligt oprettede eller frivilligt oprettede enheder samt tab, der kan henføres til apotekerens forhandling af lægemidler til produktionsdyr.

Nedlæggelsen er en konsekvens af Lægemedelstyrelsens vurdering af, at apoteket ikke opfylder et forsyningsmæssigt behov – ikke konkursen. Om der har været en konkurs eller ej, skal efter Apotekerforeningens opfattelse ikke have indflydelse på spørgsmålet om erstatning, idet afgørelsen om nedlæggelse alene beror på pejlemærkerne og det forsyningsmæssige behov.

Apotekerforeningen finder det således ikke begrundet, at en apoteker – alene på grund af konkurs – skal behandles ringere ved bevillingens nedlæggelse end en anden apoteker uden for konkurs, når begrundelsen for nedlæggelsen i begge tilfælde er, at apoteket ikke findes at varetage et forsyningsmæssigt behov. Lægemedelstyrelsens beslutning om i givet fald at nedlægge apoteket vil i betydelig grad forringe værdierne i konkursboet og vil dermed påføre apotekeren og dennes kreditorer et yderligere tab. Dette tab er netop begrundelsen for, at Lægemedelstyrelsen normalt yder erstatning ved nedlæggelse. Der ses ingen begrundelse for, hvorfor styrelsens ansvar for værditabet skulle være mindre, blot fordi apotekeren er under konkursbehandling.

Endvidere bemærkes, at apotekspersonalet vil være væsentligt ringere stillet i det omfang, at § 70 ikke kan bringes i anvendelse ved nedlæggelse af et apotek, hvor

apotekeren er under konkurs end ved nedlæggelse uden konkurs. De ansattes løn i en periode svarende til deres opsigelsesvarsel har hidtil ved nedlæggelse været afholdt af staten via § 70. Personalet hos et apotek under konkurs med ministeriets tilkendegivelse vil være henvist til at rette krav mod konkursboet og i sidste ende Lønmodtagernes Garantifond. Der ses efter Apotekerforeningens opfattelse ikke at være argumenter for, at personale skal stilles ringere i den situation, at der forud for Lægemiddelstyrelsens beslutning om nedlæggelse af bevillingen har været en konkurs.

Formålet med den foreslåede regelændring må formodes at være at fritage staten for udgifter i forbindelse med en apotekers konkurs. Det forekommer påfaldende, at forslaget fremkommer i en situation, hvor apotekernes økonomi er under et betydeligt pres, og hvor der dermed er en forøget risiko for konkurser. I den situation finder Danmarks Apotekerforening det utilfredsstillende, at staten hermed søger at fralægge sig en del af ansvaret for virkningerne af den økonomiske krise, som den nuværende økonomistyring har presset apotekerne ud i. Det følger af apotekerloven, at Sundheds- og Ældreministeriet forhandler apotekernes økonomi. Da disse forhandlinger er særdeles indgribende i forhold til apotekernes økonomi, kan foreningen ikke følge, at staten ikke skulle have indflydelse på et eller flere apotekers økonomi.

Med venlig hilsen

Dan Rosenberg Asmussen